

„Danstereu“,
et halvgenfellig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,
udgivet af
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

„Danstereu“ udkommer hver Fredag og Søndag.
Pris pr. Aargang i De Forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.
Bladet betales i Forstud. Bestilling, Bestilling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Redaktør: A. M. Andersen.
Alle Anbefalinger adresseres: Danstereu, Blair, Nebr.

Entered at the Post Office at Blair, Neb., as second-class matter.
Advertising Rates made known upon application.

„Danstereu“
Bliver sendt til Subskribenter, indtil ubestemt Tid, og betales af Udgifterne og af Gælden er betalt, i Dørenstjenestelise med De Forenede Staters Postloose.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der overlever i Bladet, enten for at lase hos dem eller for at faa Oplysninger om det overterede, bedes de altid omtale, at de faa Hæderstjenesten i dette Blad. Det vil være til Genbyrdig Rette.

„Gaa til Bunder“.

Vor ærede Kollega, „D. d. P.“, leverer i sit sidste Nummer en Redaktionsartikel i Anledning af de to (og saa i „D.“) berettede tredobbelte Barnemord. Artiklen er overstrømmet af Religion.

„D. d. P.“ paastaar, at „i begge Tilfælde er den frøgtelige Dødsblod ubjort under Indflydelse af religiøs Vanvid“, og saa giver den — ikke den kristne Religion, thi „Jesus dømte ingen til Helvede“ — men „Helvedsprædikanterne“ Skylden for det hele:

„Gaa til Bunder i disse to Sager og undersøg, hvem der bærer Ansvar for de to frøgtelige Gerninger, og vi vil finde, at det er Helvedsprædikanterne.“

Ja, „gaa til Bunder“, Kollega, saa vil De finde, at Beretningerne vel lader forstaa, at de to Bunder var religiøse i deres Vanvid, men der er ikke Spor af, at Religion var Aarsag til deres Vanvid.

Dg der er ikke Tale herom om Helvede eller Præster i de to Beretninger, uden at Pastor Petersen i Salinas forrettede Begravelsen. Der er i disse Sted Tale om Paradies og vor Herre. Konen i Salinas sagde, at „hendes Børns Sjæle nu var i Paradies“, og Konen paa Hvidebegden i Danmark sagde (ogsaa efter „D. d. P.“s Beretning), at „hun havde sendt Børnene til vor Herre.“ Saa var det da rigtigere, om nogen særskilt skal bære Skylden, at slutte, at det maa blive Paradies- og Vorherre-Prædikanterne. Men forøvrigt er der jo i Følge Beretningerne slet ingen Anledning til at henlægge Skylden til nogen særskilt, herten Prædikanter eller andre.

Dg hvad mener saa „D. d. P.“ med „Helvedsprædikanterne“? Den definerer det ikke, men af et Udtryk „præder dem Hovedet fuldt om det Helvede, som ikke findes“, stønner vi, at den mener Præster, som lærer, at der er et Helvede. Dg det skulde Jesus ikke have lært? Læs Mt. 18, 9: „Det er dig bedre at gaa ensjet ind til Døden end at have to Øjne og tages i Helvedes Ild“, Kap. 10, 28: „Frygter heller for den, som kan fordærve haade Sjæl og Legeme i Helvede“ og Kap. 25, 46: „Dg de skulle gaa hen, disse til den evige Pine, men de retfærdige til det evige Liv.“ Det er Ord af Jesus selv. Om der altsaa ved Helvedsprædikanter skal forstås Prædikanter, som lærer, at der er et Helvede, og formaner deres Tilhørere til at undgå samme, saa falder, saa vidt vi kender, ikke alene alle den danske Folkekirkes Præster og alle danskt-lutheriske Præster i Amerika, men alle andre kristne Prædikanter og Jesus selv under „D. d. P.“s Dem.

Men lad os med det samme bemærke, at Jesus prædicatede rigtigt mange Gange mere om Himmerige end om Helvede og formanede sine Tilhørere til at søge hint. Saa blev Bestrielsen fra Helvede en Selvfølge. Men i hvilken kristen Præst Fortjendelse er ikke ogsaa „Konen fra Himmer“ den mangfolbig stærkeste?

Det makedoniske Spørgsmaal.

Blev det bestrævet? Nej. Der var Oprør, og der blev forholdsvis stille. Men Problemet blev ingenlunde løst. Opstandens Leder, Sarajoff, faldt, og det gjorde naturligvis sin Indflydelse, eller hans Indflydelse forsvandt. Dg saa blev der jo forestaaet og lovet Reformer, hvis Gennemførelse Rusland og Østerrig skulde have paa deres Samvittighed. Enhver kan jo saa, med Sultans prøvede Trofasthed for Øje, tænke om det, som han formaar. Men Makedonierne har nok deres grundede Tvivl om, at deres Raar bliver stort forbedrede.

De flere Verdensblade har nu deres Korrespondenter paa Skuepladsen, men den ene indbyrdes den anden, eller de skriver i det mindste højt forstelligt om Tilstanden. En giver Sultanen Skylden, en anden roser og næsten retfærdiggør ham. At der er begaaet oprørende Grusomheder fra begge Sider, det er Korrespondenterne enige om. At de saa ellers er forskellige, det kan jo hibrere dels fra det set og dels fra de Øjne, man har set med.

En løbenhavn Korrespondent giver England en god Del Skyld. Dets Deplomat er sløj. Det er ikke længere den afgjorte civiliserende Magt, som det har været. Det er Rusland, der særlig over Indflydelse paa Balkanhalvøen, og det kommer an paa, om ikke Bjørnen gennem Panlavien vil sluge det hele med Tiden.

Vi skal ikke gøre os saa kloge, men bruger den Smule Forstand, vi har. Dg da synes det os, at een Ting er klar. Lad Tyrken eller Sultanen være den, han maa, og lad os indrømme, at de bulgariske Kristne ikke faar langt over Tyrkerne — lad alle disse Ting være, som de maa, saa synes det os, at de Kristnes Fordring paa Uafhængighed af Tyrken og Selvførelse, er baade rimelig og berettiget. Dg da den ny Ordning ingenlunde indrømmer dem dette, saa er det rimeligt nok, hvad der spørgs om, at Urolighederne vil begynde igen til Foraaret.

3 „Kors og Stjerne“

for Oktober tilhøjes en Missionsdag fra 1. til 4. Dec. I den medfølgende Opfordring til at indsende Bidrag dertil hedder det:

„Den danske Kirke i Amerika bestaar udelukkende af frimantaler, og disse maa derfor uden nogen offentlig Undersøttelse underholde deres Præster og Lærere, bygge og vedligeholde deres Kirker og i det helligste materielle selv bære Kirkes og Stolekassen.“

Det danske Kirkebestyrelse i Amerika har i de sidste Aar med stor Opværelse oprettet og udbudt en Læremæssigt i Des Moines, Ia., hvor der blandt andet uddannes vordende Præster. Dette viser, at der naar han skal ds, er færdig med at fortælle Herrens Gerninger. Men han samfunder dog væsentlig med ham. Thi han mener, at dersom han ikke længer kunde fortælle Herrens Gerninger, da vilde det for ham være det samme som at dø.

Ja, ogsaa den Kristne kender et Sted, der hedder Scheol, hvor der ingen Fremtidsbetragtning er af Herrens, et Glemfelses Land, hvor ingen Løndere ser.

Det er hans Angst, at han skal synke der ned. Det er den Rædselsbetagte, der skundom kan gennemføre ham: Du er dog vel ikke kommen der? Gæster paa Bejen dertil — som en, der spjnter og spjnter, glider og glider ned om et Strækt, fra Affats til Affats, stadig længere ned? Det er dog vel ikke det, der er ved at foregaa med dig, at du mere og mere bliver en Menne-skesjæl, der har kendt Gud, har oplevet noget, har haft nogle Guds-gerninger at fortælle om, men — altsammen længe siden; altsammen Erindringer, der mere og mere afleges; ingen ny Oplevelser, ingen friske Indtryk af, hvordan Gud er, ingen ny Sang om Herrens Gerninger.

I Scheol er der maastend og Stillehed; men Livet, det evige, er der ikke. Ikke engang Begæring om Livet findes der.

Dg derfor, trost dig, Sjæl. Saa længe et kraftigt Begær om Livet i Gud kan røre sig hos dig, saa længe har endnu ikke Hulen luftet sit Svælg over dig.

Det, at du begærer, — lad det være

dei samme. Derfor er det saa godt at leve, fordi man da kan fortælle Herrens Gerninger.

„De døde lever ikke Herrens.“ (Ps. 115, 17). „Ej er i Døden noget Minde om dig; i Scheol, hvem priser dig der?“ (Ps. 6, 6). Nej; thi derne der ster intet, opleves intet. „Vil du for Døddinger gøre Løndere, eller skaar Skygger op at tatte dig? Fortælles der vel i Graven om din Mi-skundhed, om din Trofasthed i Dødens Dø? Kendes vel i Mørket din Vidundermagt og din Retfærdighed i GlemfelsesLand?“ (Ps. 88, 11—13).

Her har vi fortællende Udtryk for den israelitiske Salmists Rædsel for Døden. I Døden er Glemfelse, ingen Kundskab, intet at tale om, ingen Løndere, ingen Lovfang. Det er ikke Tanken om Pinsler, der angster Salmisten. Senere Tidens Strømmebiler er ikke kommen ind i hans Fortællingskreds. Nej, men Graven er for ham det Sted, hvor man tier. Det kommer man ned, og saa har man funget sin sidste Sang.

Saa er det forbi med at glæde sig i Gud.

Ja, det mener Salmisten. Han har ikke nogen Tante om, at det at dø kan just være at gaa ind til sin Herres Glæde. Det kristne Haab lyser ikke for ham. Da han mærker, at han dog ikke den Gang skal dø, er det hans første Tante: Na, saa kan jeg altsaa blive hos Gud, blive ved at se hans Løndere, at fortælle hans Gerninger.

Det er dette, der er saa rørende, at Salmisten er saa glad for sin Gud, og at dette ganske falder sammen med, at han er glad for Livet.

Haad han ellers og klynger sig til og saa inderlig nødig vil af med, det er Livet, ja, men ikke Livet i den verdslige dagligdags Betjning, men just Livet i den høje, aandelige, evige Betjning, Livet i Gud.

Vi maa her komme til at tænke paa det Ord: „Det er det evige Liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og den, du udbønder, Jesus Kristus.“ (Joh. 17, 3). At kende Gud, ikke teoretisk, men praktisk, af at være sammen med ham, af at mærke noget til ham, saa at man lovprisende kan „fortælle hans Gerninger“, — saaledes at kende Gud, det er i væsentlig Betydning Livet for en Kristne saa vel som for en Israelit. Vi kan her se bort fra den Fortæl, at den Kristne haaber paa en Fortællelse af Livet i Gud ud over Døden, ja en Fuldtom-mengrelse deraf hindes, medens den gammeltamentale Israelit ikke sjener nogen anden Stueplads for Guds Magts og KærlighedsLøndere end netop denne Verden og, for den eneste, dette Spand af Tid mellem Buggen og Graven. Hovedsagen maa dog for dem begge blive at faa Del i Livet, det Liv, de begge maa kalde det evige Liv; thi evigt er det efter sit Indhold, hvordan man saa end vil bestrore Spørgsmaalet efter dets Udstrækning og Variaghed.

Den Kristne er ikke enig med den gamle israelitiske Sanger i, at han, naar han skal ds, er færdig med at fortælle Herrens Gerninger. Men han samfunder dog væsentlig med ham. Thi han mener, at dersom han ikke længer kunde fortælle Herrens Gerninger, da vilde det for ham være det samme som at dø.

Ja, ogsaa den Kristne kender et Sted, der hedder Scheol, hvor der ingen Fremtidsbetragtning er af Herrens, et Glemfelses Land, hvor ingen Løndere ser.

Det er hans Angst, at han skal synke der ned. Det er den Rædselsbetagte, der skundom kan gennemføre ham: Du er dog vel ikke kommen der? Gæster paa Bejen dertil — som en, der spjnter og spjnter, glider og glider ned om et Strækt, fra Affats til Affats, stadig længere ned? Det er dog vel ikke det, der er ved at foregaa med dig, at du mere og mere bliver en Menne-skesjæl, der har kendt Gud, har oplevet noget, har haft nogle Guds-gerninger at fortælle om, men — altsammen længe siden; altsammen Erindringer, der mere og mere afleges; ingen ny Oplevelser, ingen friske Indtryk af, hvordan Gud er, ingen ny Sang om Herrens Gerninger.

I Scheol er der maastend og Stillehed; men Livet, det evige, er der ikke. Ikke engang Begæring om Livet findes der.

Dg derfor, trost dig, Sjæl. Saa længe et kraftigt Begær om Livet i Gud kan røre sig hos dig, saa længe har endnu ikke Hulen luftet sit Svælg over dig.

Det, at du begærer, — lad det være

der i det danske Settlement en Mil fra vor Kirke, som for en Tid siden her til med sin Familie.

— Jakob S. Jensen, der for kort Tid siden kom hertil fra West Superior, Wis., har nu opført sig et Smedeværksted ved Luck Station, og det lader til, at det gaar godt med Fortretningen.

— Det glæder os at se ovennævnte to Familier om Søndagen ved vore Kirkesmøder. Vi ønsker dem velkommen islandt os.

— Vi har i Sommer haft en stor Reparation paa vor Kirke; vi har faaet indfat Barneapparat under Kirken. Det er nu færdig til at benyttes, saa vi haaber, at vi ikke her-efter skal komme til at klage over de Fødder om Vinteren ved vore Kirkesmøder.

— Søren Jensen, Milltown, fulgte i Sommer sin Farm til sin Søn, Anders Jensen, Lakeston, for en Købesum af \$45 pr. Acre.

— Søren Jensen har nu købt Jens P. Sørensens Farm i Milltown til en Pris af \$50 pr. Acre.

— En Stumme-station er for Tiden under Opførelse i den nordre Part af Byen, saa det vil herefter blive en Lettelse for de Farmere, der hidtil har haft 4 Mil og derover til Mejeriet.

— Her er nu en Trædshed med Fyrdningsfaget; de bliver vel næppe væsentlig til at tage imod Vinteren for Jul.

— Vi har nu i denne Tid særdeles smukt Vejr, saa Farmterne og andre har god Anledning til at faa udført deres Efteraarsarbejde.

— Det er bleven Mode her i Settlement at sprænge store Træstubs og Sten i Luften med Dynamit, og naar de ved enkelte Lejligheder bruger 2—3 Pd. til et Stud, kan det ryste i Hølene og stræmme baade Folk og Kreaturer; men det er jo den letteste Maade for Farmterne at blive disse Ubehageligheder kvit paa.

— Christine Nielsen er rejst til Elk Horn, Iowa, for at besøge Slægt og Venner og bliver efter Fortlunden-borte omkring 6 Uger. Christine Bille har i den Tid overtaget hendes Plads i Søndagskolen.

Council Bluffs, Iowa.

Søndagsaften den 28. Oktober begyndte vort Missionsmøde og varede til og med påfølgende Søndag. I forbindelse med Missionsmødet holdtes der fælles Ungdomsmøde for C. B. og Omaha Søndag Eftermiddag og Aften.

Vi havde Møde i Kirken hver Eftermiddag undtagen Fredag, da der var Kvindemøde. Ved dette Møde blev Mrs. Anderson, ofte talst Bedstemoder, sig, og hun døde Dagen efter 81 Aar gammel. Hun begravedes sidste Mandag. Paa hendes Vaare havde Kvindeforeningen lagt en stor Krands af Blomster, og de fleste af Kvindeforeningens Medlemmer var til Stede til et sidste Farvel.

Følgende Præster var til Stede under Mødet: Pastor G. B. Christensen, J. Petersen, Damflok, Kloth og Engholm. Ligsaad deltog Pastor Rasmussen, han var nemlig paa Rejse og standsede en lille Tid hos os.

De to første Dage havde vi godt Vejr, medens det regnede de to sidste Dage. Møderne var imidlertid godt besøgte, ogsaa af Folk udenfor Menigheden. Den Aand, der gik gennem det hele Møde, tror jeg er godt betegnet med Pastor Prøvensens Slutningsbemærkning: „Vi har haft Labor-dage“. Imidlertid er det vor Bøn og vor Haab, at der maa ses Frugter i sin Tid, og at der maa lægges nogle til Menigheden, som lader sig frelse.

Et Par af vore unge Mænd har været i California for en Tid siden; men de fandt, at der skal ikke saa lidt til for at maale sig med Council Bluffs, følgelig kom de snart tilbage!

— Vi havde jo saa Election, og Byen er fuld af Republikanere; de andre har taget andet Steds hen antageligt. L. e.

C. Moe:
Naaden og Sandheden.
Prædikanter paa alle Søn- og Helligdage. Den Udgave. 760 Sider.
Godt indbundet \$2.40.
Denne Bog har i længere Tid været udsolgt af vore Læger, men haaber nu igen. Bestillinger modtages og efterbeholdes hurtigst.
Danish Luth. Publ. House, Blair, Neb.

Korrespondancer.
Lud, Wis.

Anders P. Brockman, som kom her til fra Syd Dakota og købte Hans P. Billes Farm, sit Fredagen den 30. Oktober indvied sit nye hjem, hvortil Menigheden og andre af Kirkens Venner var indbudt, saa Forsamlingen var ganske talrig. Pastor Sørensen og Pastor Thorup talte i Dagens Anledning, nogle Sange blev afsungne, og derefter var der Bøjspisning, saa vi havde ved nævnte Lejlighed en stor og hyggelig Sammenkomst.

— Søren Olsen af Huthinson, Minn., der i Sommer købte Land

Bi har modtaget mange gode billige Boger, som ikke er opført i vort Katalog. Samme sælges til nedsat Pris, saalange Oplaget varer. Priserne er netto, og Bogerne sendes porto frit, til Oplaget er udsolgt, i den Orden, som Bestillingerne indløber. Et rid med det samme, inden det er for sent.

Bogerne bestilles efter Nummer.

95. Sund Fornuft eller John How-mands Forelæsninger af E. H. Spurgeon. 200 Sider i Omslag. Nedfat fra 70 til 40c.

96. Sjælelære, en populær Fremstilling af N. J. Norlund. 146 Sider i Omslag. Nedfat fra 80 til 40c.

97. Mormonerne, deres Profet, deres Stat og deres Religion, af Dr. Morris Buch, oversat fra Tysk. 138 Sider i Omslag. Nedfat fra 60 til 25c.

98. Danmarks Bøvefals. En Roman fra gamle Dage af Wilhelm Østergaard. 462 Sider i Omslag. Nedfat fra \$1.50 til 75c.

99. Graanerne for den religiøse Tænkning. Hampton Lectures af Henry Longueville Mansel. Efter Originalens 5te Udgave paa Dansk ved N. Teisen. 239 Sider i Omslag. Nedfat fra \$1.20 til 50c.

100. Forsøg til en kort Fortælling over St. Johannes Åbenbaring af Otto Møller. 348 Sider i Omslag. Nedfat fra \$2.00 til \$1.20.

101. Engelse, stoffe og irske Folkesange og Melodier, samlede og udvalgte for Pianoforte af A. P. Berggreen. Ånden, meget fornyede Udgave. Indeholder 125 Sange. Nedfat fra \$1.50 til 80c.

102. Din Røng kommer. En Adventsbetraktning gennem fire Prædikener af A. Andersen Sognepræst. 87 Sider i Omslag. Nedfat fra 40 til 20c.

103. Menneket's Søn. Evangelieopfattelse's Enhed. Fremstillet i Grundtræk af A. Andersen. 253 Sider i Omslag. Nedfat fra \$1.40 til 80c.

105. Politik og Kristendom, en lille Lejlighedsbetraktning af Otto Møller. 31 Sider i Omslag. Nedfat fra 15 til 10c.

106. Om Børnefølelsen. En Efterladt Afhandling af Kristen Mittelfeldt, udgivet af Harald Holm. 96 Sider i Omslag. Nedfat fra 40 til 20c.

110. En Værfs-Røst i Danmarks Stumring, af Wilhelm Birkebal. 71 Sider i Omslag. Nedfat fra 40 til 20c.

111. Hvad er Sandhed? Et Indlæg i vore Dages Trostrib, af Frederik Jungeren. 228 Sider i Omslag. Nedfat fra \$1.20 til 60c.

112. Minde om S. M. Sørensen, Kateket i Røge. Død den 4de April 1878. Ved Frederik Jungeren. 128 Sider i Omslag. Nedfat fra 60c. til 20c.

115. Til Forsvar for Kristentroens Sandhed. En Haandbæretning for Vægfolk, af Frederik Jungeren, Præst ved København's Valgmenighed. 109 Sider i Omslag. Nedfat fra 40 til 50c.

117. Indsigter og en Efterkrift. To Bladartikler (med et Forord), af Frederik Jungeren, Valgmenighedspræst i København. 31 Sider i Omslag. Nedfat fra 20 til 10c.

118. Bedstemoder, Fortælling af Anud Styhle. 245 Sider i Omslag. Nedfat fra \$1.10 til 60c.

120. Friis Boisen, en Ven, Kildret af en Ven. Wilhelm Birkebal. 82 Sider i Omslag. Nedfat fra 40 til 20c.

121. Folkestiftelse og Højtreligthed. Et Indlæg i Nutidens Kulturlamp af A. M. St. Arctander, Kandeol. 111 Sider i Omslag. Nedfat fra 40 til 20c.

123. Mark-Prædikanter, af Charles S. Spurgeon, oversatte fra Engelsk af B. B. 295 Sider i Bind. Nedfat fra \$2.20 til \$1.40.

124. Bertel Elmgård: Hjemstavn-Billede fra Jylland i Somrene 1885—86. 310 Sider i Bind. Nedfat fra \$1.90 til \$1.20.

125. Fra det svenske Kirkelev i de sidste Hundrede Aar. Nogle Poesi- og Lidskildringer af Richard Petersen. 309 Sider i Bind. Nedfat fra \$2.20 til \$1.70.

Boger
til
nedsatte Priser.

Korrespondancer.
Lud, Wis.

her i det danske Settlement en Mil fra vor Kirke, som for en Tid siden her til med sin Familie.

— Jakob S. Jensen, der for kort Tid siden kom hertil fra West Superior, Wis., har nu opført sig et Smedeværksted ved Luck Station, og det lader til, at det gaar godt med Fortretningen.

— Det glæder os at se ovennævnte to Familier om Søndagen ved vore Kirkesmøder. Vi ønsker dem velkommen islandt os.

— Vi har i Sommer haft en stor Reparation paa vor Kirke; vi har faaet indfat Barneapparat under Kirken. Det er nu færdig til at benyttes, saa vi haaber, at vi ikke her-efter skal komme til at klage over de Fødder om Vinteren ved vore Kirkesmøder.

— Søren Jensen, Milltown, fulgte i Sommer sin Farm til sin Søn, Anders Jensen, Lakeston, for en Købesum af \$45 pr. Acre.

— Søren Jensen har nu købt Jens P. Sørensens Farm i Milltown til en Pris af \$50 pr. Acre.

— En Stumme-station er for Tiden under Opførelse i den nordre Part af Byen, saa det vil herefter blive en Lettelse for de Farmere, der hidtil har haft 4 Mil og derover til Mejeriet.

— Her er nu en Trædshed med Fyrdningsfaget; de bliver vel næppe væsentlig til at tage imod Vinteren for Jul.

— Vi har nu i denne Tid særdeles smukt Vejr, saa Farmterne og andre har god Anledning til at faa udført deres Efteraarsarbejde.

— Det er bleven Mode her i Settlement at sprænge store Træstubs og Sten i Luften med Dynamit, og naar de ved enkelte Lejligheder bruger 2—3 Pd. til et Stud, kan det ryste i Hølene og stræmme baade Folk og Kreaturer; men det er jo den letteste Maade for Farmterne at blive disse Ubehageligheder kvit paa.

— Christine Nielsen er rejst til Elk Horn, Iowa, for at besøge Slægt og Venner og bliver efter Fortlunden-borte omkring 6 Uger. Christine Bille har i den Tid overtaget hendes Plads i Søndagskolen.

Council Bluffs, Iowa.

Søndagsaften den 28. Oktober begyndte vort Missionsmøde og varede til og med påfølgende Søndag. I forbindelse med Missionsmødet holdtes der fælles Ungdomsmøde for C. B. og Omaha Søndag Eftermiddag og Aften.

Vi havde Møde i Kirken hver Eftermiddag undtagen Fredag, da der var Kvindemøde. Ved dette Møde blev Mrs. Anderson, ofte talst Bedstemoder, sig, og hun døde Dagen efter 81 Aar gammel. Hun begravedes sidste Mandag. Paa hendes Vaare havde Kvindeforeningen lagt en stor Krands af Blomster, og de fleste af Kvindeforeningens Medlemmer var til Stede til et sidste Farvel.

Følgende Præster var til Stede under Mødet: Pastor G. B. Christensen, J. Petersen, Damflok, Kloth og Engholm. Ligsaad deltog Pastor Rasmussen, han var nemlig paa Rejse og standsede en lille Tid hos os.

De to første Dage havde vi godt Vejr, medens det regnede de to sidste Dage. Møderne var imidlertid godt besøgte, ogsaa af Folk udenfor Menigheden. Den Aand, der gik gennem det hele Møde, tror jeg er godt betegnet med Pastor Prøvensens Slutningsbemærkning: „Vi har haft Labor-dage“. Imidlertid er det vor Bøn og vor Haab, at der maa ses Frugter i sin Tid, og at der maa lægges nogle til Menigheden, som lader sig frelse.

Et Par af vore unge Mænd har været i California for en Tid siden; men de fandt, at der skal ikke saa lidt til for at maale sig med Council Bluffs, følgelig kom de snart tilbage!

— Vi havde jo saa Election, og Byen er fuld af Republikanere; de andre har taget andet Steds hen antageligt. L. e.

C. Moe:
Naaden og Sandheden.
Prædikanter paa alle Søn- og Helligdage. Den Udgave. 760 Sider.
Godt indbundet \$2.40.
Denne Bog har i længere Tid været udsolgt af vore Læger, men haaber nu igen. Bestillinger modtages og efterbeholdes hurtigst.
Danish Luth. Publ. House, Blair, Neb.